



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bucolicorum. P. Virgilij Maronis luculentissima ac
familiaris vocabulorum explanatio**

Vergilius Maro, Publius

Anduerpiæ, 1521

Proemivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30564

PROEMIUM:
In P. Virgilij Maronis Bucolica
Hermannii Tortentini
Commentarij.

Virgilij natalis
et patria

Bucolica

Ecloga



Igilius Maro, Latinorū poetarū facile princeps
natus fuit. En. Pompeio. Ab. Licinio crasso primū pulsibus
adibus Octobribus in pago qui andes appellat, nō longe de-
stans ab urbe Aduana. Parentes habuit modicos et rustice
rei studiosos / ipse tñ ingenij bonitate litterarūq; flagrantia cla-
rus unno clarissi nus euasit. Augustoq; Cesar charus fuit.
Mā cū et latinis et Grecis litteris apprime esset edoc̄ ad poeticē se prulie Adhuc
fere puer in balistam latronē hoc distichon scripsit. Bonite sub hoc lapidū tegit
balista sepultus. Hoc dieq; tutū carpe viator iter. Deinde adolescēs adoretū
Lulicē et alia scripsit opuscula. Annos ā octo et virginis natus Alinius Pollio
hortatu Bucolica scribere c̄pit: triennioq; p̄fecit. Quoꝝ scribendoꝝ causa h̄c
fuit Augustus Cesar agros Cremonensiu q̄ hostibus ipsius fauerat militibus
suis dederat. Sed cū agrili militibus nō sufficeret additi sunt eis agri Adu-
tuani q̄ erat primi. Virgilius itaq; suo quoq; priuatus agro Romā venit et in-
teruentu Pollio et alioꝝ procerū agrū suū recuperavit / qd in ecloga prima et
alijs quibusdā locis apte ostendit et Augusto graues agit. Bucolica vero in
terpretant pastoralia. i. colloquia l. carmina pastoꝝ. Mā bucolicos gr̄ce s̄i bou
pastor. Unū bucolicus. i. pastor alis l. ad bucolicū ḡtinens. Apud ḡcos bucolic
a scripsit Theocritus Sidus / quē Virgilius imitatus ē / et multa illius carinia
in latinū tradidit. Dividuntur Bucolica in decē particularia carmina q̄ vocant
eclogue / licet vulgo scribant eclogue. Sed Nestor Novarini ostendit c̄ nō ḡ de-
bere esse secundā litterā. Ecloga interpretat eloquū teste Joanne Castro
no. Itē cū tria sint genera dicendi siue scribendi auctore Lullo. Humile l. tenui
temperati l. mediocri / grandiloquiū l. sublime. Virgilius ap̄tissime usus ē his
tribus generibus. Mā bucolica scripsit humili stilo put erigebat materia. Geor
gica ā mediocri. Eneada vero sublimi stilo p̄posuit. A Bucolicis igit̄ auspicant
da poesis ē qd Itali facilius apud quos pueri Bucolica ediscunt / ob idq; litterati
atq; discreti iuvenes euadunt. In nr̄a vero barbarie perrarus ē etiā puectus in
philosophia q̄ bucolica teneat. Immo qd indignus est multi nephas arbitrant
poesim legi / sine q̄ si nemo litteratus fieri / nemo priscos illos theologos intelligere potest. Nos igit̄ ob adolescentū studioꝝ qualemq; p̄fectū / ista diuino
freti fauore collegimus / et quib; audiendi Virgilij copia nō oaksaltē legendi il-
lius aliquā sit facultas / et vt q̄ seipsoꝝ vtcūq; intelligat quibus deest vnuſ inter
pres. Mā his bucolicis (q̄ principiū poeseos sunt) intellectis et cognitis facilior
erit ad alia maiora p̄gressio. Faceat igit̄ inuidia / sileat emuli / quib; vnuſ is la
bor ē / alioꝝ labore scarpere / cū ipsi nihil in mediū afferat nisi forte alijs ablatti
et qd intollerabile scelus ē clā lectitiat atq; discut qd palā velleat atq; vimperat
Sed hos cū sua stultitia v̄l potius malicia relinquamus indigni sunt em de qui
bus verba fiant.

